

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 12Co/26/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6123229723
Dátum vydania rozhodnutia: 17. 07. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Katarína Krochtová
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2025:6123229723.1

Uznesenie

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Kataríny Krochtovej a členov senátu JUDr. Andreja Radomského a JUDr. Romana Lajoša, v spore žalobcu: A. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom C. XX, XXX XX C., právne zastúpená: JUDr. Michal Feciľak, advokát, so sídlom Jesenná 8, 080 05 Prešov, IČO: 37 941 623 proti žalovaným: 1./ D. D., nar. XX.XX.XXXX, bytom E. XXXXX/X, XXX XX F., 2./ G. D., nar. XX.XX.XXXX, bytom E. XXXXX/X, XXX XX F., obaja právne zastúpení: JUDr. Jozef Tarabčák, advokát, so sídlom Hlavná 13, 080 01 Prešov, IČO: 35 514 477, o zaplatenie 1.688,70 Eur s príslušenstvom, o odvolaní žalovaných v 1./ a 2./ rade proti rozsudku Okresného súdu Prešov sp. zn. 16C/33/2023-384 zo dňa 29.05.2025, o trovách konania, takto

rozhodol:

- I. Potvrdzuje rozsudok vo výroku III o trovách konania.
- II. Stranám náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom Okresný súd Prešov (ďalej len „súd prvej inštancie“ a „súd“) rozhodol tak, že vo výroku I. konanie o zaplatenie istiny vo výške 120,26 eur a kapitalizovaného úroku z omeškania vo výške 11,12 eur zastavil, vo výroku II. žalobu v prevyšujúcej časti zamietol a vo výroku III. stranám sporu náhradu trov konania nepriznal.

2. Súd svoje rozhodnutie právne odôvodnil podľa čl. 20 Ústavy Slovenskej republiky, § 123, § 451 ods. 1 a 2, § 456 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník (ďalej len „Občiansky zákonník“), § 1 ods. 2 a 3, § 14 ods. 3 zákona č. 504/2003 Z. z. o nájme poľnohospodárskych pozemkov, poľnohospodárskeho podniku a lesných pozemkov a o zmene niektorých zákonov, § 191 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“).

3. Z dôvodov rozhodnutia súdu prvej inštancie vyplýva, že žalobca je podielovým spoluvlastníkom nehnuteľností nachádzajúcich sa v kat. úz. D., zapísaných na LV č. XXXX, vo veľkosti spoluvlastníckeho podielu v 1/2, a to okrem iných aj: parc. H. I. XXXX/XX - zastavaná plocha a nádvorie o výmere 193 m²; parc. H. č. XXXX/X - zastavaná plocha a nádvorie o výmere 126 m²; parc. H. I. XXXX/XX - zastavaná plocha a nádvorie o výmere 76 m². Žalovaní sú bezpodielovými spoluvlastníkmi stavby kravína so súpisným číslom XXXXX, nachádzajúcej sa v kat. úz. D., zapísanej na LV č. XXXX, ktorý kravín sa okrem iných nachádza aj na pozemku žalobcu, parc. H. č. XXXX/X - zastavaná plocha a nádvorie o výmere 126 m².

4. Zo Znaleckého posudku č. XX Technickej univerzity v Košiciach, Stavebná fakulta, vyplýva, že nájomná hodnota na mernú jednotku podľa rokov v predmetnej lokalite týkajúcej sa aj predmetných pozemkov v roku 2017 predstavovala 8,66 eur/m² ročne.

5. Zo Znaleckého posudku č. XX/XXXX znalkyne A. J. E. vo vzťahu k stanoveniu všeobecnej hodnoty nehnuteľností a nájmu k predmetným pozemkom, vyplýva, že nájomné za roky 2021 až 2023 by predstavovalo sumu zaokrúhlene 590 eur, pričom znalkyňa konštatovala, že za zastavanú plochu a nádvorie v roku 2021 by išlo o nájom vo výške 0,859 eur/m² ročne, v roku 2022 vo výške 1,027 eur/m² ročne a za rok 2023 vo výške 1,111 eur/m² ročne. Hodnotu koeficientu stanovila vo výške 0,4. Redukujúcimi faktormi, ktoré vplývajú na zníženie hodnoty ohodnocovaného pozemku sú nezabezpečený prístup z verejnej komunikácie, tvar pozemku - jeho šírka len 5 m, žiadna možnosť investičného zámeru z dôvodu výmery a tvaru pozemku a možná kontaminácia pozemku z predchádzajúceho chovu hospodárskych zvierat.

6. K tomuto znaleckému posudku č. XX/XXXX A. J. E. sa vyjadrili žalovaní a uviedli, že s výpočtom všeobecnej hodnoty nájmu súhlasia, pričom konštatovali, že znalkyňa správne poukázala, že predmetné pozemky slúžia na voľný pohyb kohokoľvek, nie sú ohraničené plotom a v teréne nie sú viditeľné hranice a prístup k pozemkom je cez pozemky iných vlastníkov, pričom šírka je cez 5 m, a preto pozemok nie je vhodný na žiadne investičné účely.

7. K predmetnému znaleckému posudku č. XX/XXXX A. J. E. sa vyjadrila aj žalobkyňa, ktorá uviedla, že s jeho závermi nesúhlasí a pre prejednávajúcu vec ich považuje za nepoužiteľné. Namietala, že šírka pozemku ako taká nemôže byť posudzovaná za jeden z primárnych faktorov, na základe ktorých znalkyňa znížila výsledné hodnoty. Konštatovala, že nie je vôbec zrejmé, ako sa znalkyňa vysporiadala s pravidlom, že pri stanovení všeobecnej hodnoty pozemku na účely vyporiadania vlastníckych práv k pozemku medzi vlastníkom stavby a vlastníkom pozemku, sa pri hodnotení redukujúcich faktorov neprihliada na záťaž spôsobené vlastníkom stavby, napr. stavba na cudzom pozemku a pod. Poukázala na to, že majitelia okolitých polí predávajú tieto pozemky za vyššie sumy. Tiež uviedla, že si objednala vyhotovenie súkromného znaleckého posudku.

8. Na č. I. 328 spisu sa nachádza oznámenie žalovaných o tom, že žalovaný uhradil žalobkyni nájomné za žalované obdobie vo výške podľa záverov znaleckého posudku č. XX/XXXX, t. j. vo výške 120,26 eur, čo predstavuje nájomné za 63 m², t. j. 1 z výmery 126 m² (parcela č. XXXX/X), ako aj sumu 11,12 eur predstavujúcu úrok z omeškania.

9. Súd prvej inštancie konštatoval, že žalovaní nespochybnili aktívnu legitímáciu žalobkyne, pokiaľ ide o náhradu za užívanie nehnuteľnosti v jej vlastníctve zastavanej stavbou v ich vlastníctve, t. j. vo vzťahu k pozemku H. č. XXXX/X o výmere 126 m² s podielom žalobkyne 1, čo predstavuje 63 m². S poukazom na uvedené bola zo strany žalovaných v 1. a 2. rade realizovaná úhrada v priebehu konania vo výške 131,38 eur v zmysle záverov znaleckého posudku znalkyne A. J. E.. Súd prvej inštancie uviedol, že žalobkyňa nad mieru rozumnú pochybnostiam nepreukázala, že žalovaní užívajú aj parc. H. I. XXXX/XX a parc. H. I. XXXX/XX, keďže nielenže žalovaný v 1. rade pri svojom výsluchu uviedol, že vypratáva areál a predmetné parcely neužíva, ale ani nebolo preukázané, že by veci na častiach týchto parciel (nádoba na vodu, či betónové panely) patrili žalovaným, pričom uvedené je potrebné vnímať aj s ohľadom na tú skutočnosť, že žalovaní uvedené parcely nepotrebujú ani na vstup do ich kravína. S poukazom na uvedené mal súd preukázanú aktívnu legitímáciu žalobkyne len v časti užívania plochy zastavanej stavbou (kravínom), a to v nespornej časti 63 m² (1/2 z parcely H. I. XXXX/X o výmere 126 m²). Bolo nesporné, že pozemok vo vlastníctve žalobkyne je zastavaný stavbou vo vlastníctve žalovaných. Úlohou súdu bolo, vzhľadom na námietky strán sporu, ustáliť, či predmetná stavba slúži na poľnohospodárske účely.

10. Aplikácia zákona č. 504/2003 Z. z. neprichádzala do úvahy, keďže nájomné (bezodôvodné obohatenie) sa vzťahuje na pozemok uvedený v § 1 ods. 2 písm. a) alebo písm. c) tohto zákona, nie však na pozemok zastavaný stavbou na poľnohospodárske účely (§ 1 ods. 2 písm. b) tohto zákona). Použitie § 1 ods. 3 zákona č. 504/2003 Z. z., majúca na zreteli vyššie uvedené úvahy, je vylúčená. Napokon nebolo v konaní preukázané, že žalovaní podnikajú v odvetví poľnohospodárstva. Pokiaľ ide o výšku bezodôvodného obohatenia, toto sa rovná výške obvyklého nájomného v danom mieste a čase za porovnateľný pozemok. Na tento účel boli do konania predložené viaceré znalecké posudky.

11. Súd neprihliadal na závery znaleckého posudku Technickej univerzity v Košiciach č. XX/XXXX, ktorý do konania predložila žalobkyňa, pričom v tejto súvislosti poukázal na rozhodnutie Krajského súdu v Prešove sp. zn. 20Co 83/2018 zo dňa 29.09.2019, cit.: „15. Odvolací súd vzhľadom na to,

že Technická univerzita v Košiciach znaleckým posudkom č. XX zo dňa 11.09.2017 i keď s použitím spravodlivej metódy - porovnávací metóda, ale s použitím cien nájmu za nehnuteľnosti nachádzajúcich sa v tzv. „top“ cenovej zóne oproti nehnuteľnosti, ktorá je predmetom tohto konania. Použitím cien nájmu neporovnateľných nehnuteľností sa posudok Technickej univerzity stal nepresvedčivým, pretože porovnával cenu nájmu predmetnej nehnuteľnosti, ktorá svojim umiestnením a využitím je neporovnateľná s cenami nehnuteľností, ktoré použil pre výpočet nájmu. 16. Technická univerzita pri vyhotovovaní znaleckého posudku vychádzala konkrétne z cien za nájom nehnuteľnosti nachádzajúcich sa na ulici F., K. nachádzajúcich sa pri diaľničnom privádzači smerom na H., pričom predmetná nehnuteľnosť sa nachádza v opačnej časti katastrálneho územia D., a ak súd prvej inštancie pri rozhodovaní vo veci samej vychádzal z hodnoty určenej znaleckým posudkom Znalci, s.r.o., postupoval správne pretože iný znalecký posudok na stanovenie ceny nájmu porovnateľnou metódou mu predložený od strán sporu do skončenia dokazovania vo veci nebol.“

12. Čo sa týka znaleckého posudku A. F. K., súd sa stotožnil s námietkami žalovaných, že znalec nadhodnotil niektoré koeficienty, napr. koeficient intenzity využitia, koeficient povyšujúcich faktorov, ako aj koeficient redukujúcich faktorov, tieto určil nesprávne, pričom na predmetných pozemkoch je možná kontaminácia kvôli chovu hospodárskych zvierat z čias minulých, nie je možné tam vybudovať rodinné domy, keďže sú zastavané nebytovými priestormi, nejde o pozemky s výrazne zvýšeným záujmom o kúpu a vzhľadom na tvar pozemku a jeho šírku cca 10 m, tam nie je možné realizovať žiadny investičný zámer.

13. Vzhľadom na uvedené súd hodnotu nájmu ustálil vo výške 0,859 eur/m²/rok 2021, 1,027 eur/m²/rok 2022 a 1,111 eur/m²/rok 2023, vychádzajúc zo znaleckého posudku A. E.. Vykonaným dokazovaním nebola preukázaná vyššia hodnota, keďže súd nezohľadnil závery znaleckých posudkov Technickej univerzity v Košiciach č. XX a A. K..

14. Vzhľadom na skutočnosť, že žalovaní po podaní žaloby plnili žalobkyňu náhradu za užívanie pozemku zastaveného stavbou (kravínom) v zmysle záverov znaleckého posudku A. E., a teda jedinej nespornej hodnoty, súd rozhodol tak, že vzhľadom na čiastočné späťvzatie žaloby výrokom I. konanie čiastočne zastavil a výrokom II. v prevyšujúcej časti žalobu ako nedôvodnú zamietol.

15. O trovách konania súd prvej inštancie rozhodol podľa § 255 ods. 1 a 2 a § 256 ods. 1 CSP s konštatovaním, že nárok na náhradu trov konania je nárok, ktorý vyplýva z procesného práva, preto aj na to, či išlo o dôvodne podanú žalobu, je nutné usudzovať z procesného hľadiska. Ide teda o to, či sa žalobkyňa sčasti domohla uplatneného nároku alebo nie. Žalovaní po podaní žaloby plnili nárok žalobkyne v zmysle znaleckého posudku A. E., t. j. celkovo vo výške 131,38 eur (v časti zastavania pozemku stavbou - kravínom), teda v tejto časti zavinili stavenie konania a v tejto časti bola žalobkyňa úspešná. Výška náhrady vo zvyšku zastavania stavbou - kravínom závisela od znaleckého posudku. Žalovaní v 1. a 2. rade boli naopak úspešní v časti zamietnutia nároku vo vzťahu k výmere (náhrada nepriznaná za 34,50m² z 97,50m²) týkajúcej sa neoprávneného užívania parc. H. I. XXXX/XX a parc. H. I. XXXX/XX. S poukazom na uvedené zohľadniac pomer úspechu v konaní, súd stranám náhradu trov konania nepriznal.

16. Proti výroku III. o trovách konania podali odvolanie žalovaní v 1. a 2. rade.

17. Žalovaní nesúhlasili s tým, že v časti o zaplatenie sumy 131,38 eur zavinili stavenie konania. Úspešní boli v časti za 34,50 m² z 97,50 m², týkajúcej sa parcel L. XXXX/XX a parc. L. XXXX/XX. Súd však v rozsudku nezohľadnil okolnosti, za akých bol nárok uplatňovaný a vôbec sa nezaoberal argumentáciou žalovaných o zneužívanie práva žalobkyňou pri vymáhaní bezdôvodného obohatenia v rozpore s dobrými mravmi. Žalovaní nevedeli, na akú výšku má žalobkyňa oprávnený nárok a o tom sa dozvedeli až zo znaleckého posudku a v tejto výške aj nárok uhradili. Preto ich nemožno zaťažovať procesnou zodpovednosťou za predvídanie presného výsledku. Žalovaní od počiatku uznávali nárok za užívanie parc. XXXX/X zastavanej stavbou o výmere 126 m² v podiele 1/2, avšak odmietali žalobkyňou požadovanú sumu. Žalobkyňa si bola vedomá, že konajúce súdy odmietajú znalecký posudok Technickej univerzity v Košiciach, no napriek tomu trvala na tam vyčíslenej sume.

18. Žalovaní v konaní poukázali na rozsudky, kde žalobkyňa, resp. M. B., ktorých oboch zastupuje rovnaký právny zástupca, uplatňovali nároky, pri ktorých súdy neakceptovali znalecký posudok

Technickej univerzity v Košiciach. Žalobkyni, resp. jej právnomu zástupcovi išlo o to, že aj napriek tomu, že ňou požadovaná výška nebude priznaná, bude jej priznaná náhrada trov z priznanej sumy. Pri takomto postupe, keď sa žalovaný musí brániť proti výške uplatneného nároku, ktorý môže spochybniť iba novým znaleckým posudkom, je aj počet úkonov na túto obranu podstatne vyšší, ako by tomu bolo v prípade, ak by žalobkyňa uplatňovala reálnu výšku bezdôvodného obohatenia. Žalovaní vyslovili názor, že konanie žalobkyne vykazuje znaky zneužívania práva v zmysle čl. 5 CSP, preto mal súd pri rozhodovaní o trovách na to prihliadať a takému konaniu nemal priznať ochranu. Cieľom žalobkyne bolo, a to aj pri nepodstatnom úspechu vo výške priznaného nároku, dosiahnuť priznanie náhrady trov konania. Súd nepriznal obom stranám náhradu trov z dôvodu, že za základ vzal výmeru, za ktorú bola náhrada priznaná. Tomuto záveru o zneužívaní práva svedčí aj to, že žalobkyňa svoj pozemok nevytýčila, ani inak neoznačila, hoci sa už niekoľkými konaniami za predchádzajúce roky domáha náhrady.

19. Podľa žalovaných je rozhodnutie o trovách založené na nesprávnom právnom posúdení, pretože súd nesprávne aplikoval § 256 ods. 1 CSP, keď rozhodol, že v zaplatenej časti po podaní žaloby zaviniť zastavenie konania. Súd nesprávne aplikoval aj ust. § 255 ods. 1 CSP o pomere úspechu. Súd mal postupovať podľa § 257 CSP a nepriznať žalobkyni z toho dôvodu náhradu trov konania, pretože existovali dôvody hodné osobitného zreteľa spočívajúce v zneužívaní práva v zmysle čl. 5 CSP. Právne posúdenie nároku na náhradu trov iba podľa § 255 ods. 1 a 2 a § 256 ods. 1 CSP je nesprávne. Súd mal nárok na náhradu trov posúdiť aj podľa čl. 5 CSP a vyhodnotiť, či zo strany žalobkyne nešlo o zneužitie práva. V kladnom prípade mal priznať nárok na náhradu trov žalovaným. Z tohto dôvodu je porušené právo žalovaných na riadne odôvodnenie rozsudku.

20. Žalovaní preto navrhli, aby odvolací súd zmenil rozsudok v napadnutom výroku a priznal im nárok na náhradu trov prvoinštančného konania a tiež nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

21. Žalobkyňa sa k podanému odvolaniu písomne nevyjadřila.

22. Krajský súd v Prešove ako súd odvolací (§ 34 CSP) po zistení, že odvolanie bolo podané v zákonom stanovenej lehote (§ 362 ods. 1 CSP), oprávnenou osobou (§ 359 CSP) proti rozhodnutiu, proti ktorému je odvolanie prípustné (355 CSP), preskúmal napadnuté rozhodnutie, ako aj konanie mu predchádzajúce v zmysle zásad vyplývajúcich z § 379 a násl. CSP, bez nariadenia pojednávania (§ 385 CSP a contrario) a dospel k záveru, že odvolanie žalovaných v 1. a 2. rade nie je dôvodné.

23. Odvolanie žalovaných smerovalo len voči výroku rozsudku súdu prvej inštancie o trovách konania, ktorým výrok súd nerozhodoval vo veci samej. Preto má tento výrok v súlade s § 234 ods. 1 CSP povahu uznesenia. Za použitia § 378 ods. 1 CSP, podľa ktorého sa na konanie na odvolacom súde primerane použijú ustanovenia o konaní pred súdom prvej inštancie, odvolací súd rozhodol o odvolaní žalovaných uznesením.

24. V odvolacom konaní z dispozičnej zásady vyplýva, že odvolací súd vec prejedná v medziach, v ktorých sa odvolateľ domáha prieskumu. Určením rozsahu napadnutia rozhodnutia súdu prvej inštancie odvolateľ nielen vymedzuje to, ohľadne akých výrokov u rozhodnutia súdu prvej inštancie nastal suspenzívny účinok odvolania, ale súčasne stanoví medze, v ktorých je odvolací súd oprávnený a povinný rozhodnutie súdu prvej inštancie preskúmať.

25. Predmetom odvolacieho prieskumu bolo preskúmanie vecnej správnosti rozsudku súdu prvej inštancie vo výroku III. o trovách konania, ktorým súd žiadnej zo strán nepriznal náhradu trov konania aplikujúc § 255 ods. 1 a 2 a § 256 ods. 1 CSP. Súd prvej inštancie dospel k záveru o procesnom zavinení žalovaných na späťvzati žaloby, a to plnením povinnosti v časti za užívanie parcely H.. L. I. XXXX/X v rozsahu 63 m² po podaní žaloby vo zvyšnej zamietajúcej časti zohľadnil neúspech žalobkyne a úspech žalovaných za plnenie zodpovedajúce za užívanie parcely v rozsahu 34,50 m².

26. Podľa § 255 ods. 1 CSP súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

27. Podľa § 255 ods. 2 CSP, ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

28. Podľa § 256 ods. 1 CSP, ak strana procesne zavinila zastavenie konania, súd prizná náhradu trov konania protistrane.

29. Civilný sporový proces je ovládaný zásadou zodpovednosti za výsledok sporu, čo je vyjadrené v § 255 ods. 1 a 2 CSP. To znamená, že v celom rozsahu úspešnej strane patrí plná náhrada trov konania, a teda neúspešnej strane v spore takáto náhrada trov konania nepatrí (§ 255 ods. 1 CSP). Pokiaľ je identifikovaný úspech v spore na jednej aj druhej strane, v takom prípade súd náhradu trov konania pomerne rozdelí medzi strany a na základe takéhoto pomeru medzi úspechom a neúspechom prizná náhradu trov konania tej strane, ktorej úspech je väčší (§ 255 ods. 2 CSP).

30. Ustanovenie § 256 ods. 1 CSP vychádza zo zásady procesného zavinenia, zmyslom ktorej je sankčná náhrada trov konania, ktoré by pri riadnom priebehu nevznikli, uložená rozhodnutím súdu tomu, kto ich zavinil. Odvolací súd poukazuje na tú skutočnosť, že v prípade, ak dôjde k zastaveniu sporového konania v dôsledku späťvzatia žaloby, potom je povinnosťou súdu prvej inštancie pri rozhodovaní o trovách konania skúmať procesnú zodpovednosť za zastavenie konania na oboch procesných stranách, teda ako na strane žalobcu, tak aj na strane žalovaného. Pokiaľ žalobca zoberal žalobu späť pre správanie sa žalovaného, spočívajúce napríklad v dobrovoľnom plnení toho, čo bolo požadované v spore, je potrebné konštatovať, že žalovaný procesne zavinil zastavenie konania. V prípade, ak by žalobca vzal žalobu späť bez udania dôvodu, alebo bez toho, aby išlo o reakciu na správanie žalovaného, nemôže sa pričítať procesné zavinenie žalovanému a v takomto prípade by žalobkyňa znášala trovy žalovaných. Pojem procesné zavinenie nemožno interpretovať v doslovnom jazykovom zmysle, ale vo vzťahu k príčinnej súvislosti, ktorej príčinou je správanie sa strany, teda prejav vôle spočívajúci v späťvzatí žaloby, eventuálne náhoda, dôsledkom ktorej je vznik trov protistrany. Zavinené zastavenie konania sa posudzuje výlučne z procesného hľadiska, teda podľa procesného výsledku.

31. V danom prípade si žalobkyňa uplatnila voči žalovaným nárok na plnenie za užívanie 97,50 m² pozemku žalovanými, ktorý pozemok jej vlastnícky patrí. Žalobkyňa bola úspešná v časti plnenia za užívanie 63 m² pozemku a v tejto časti konania vzala žalobu späť, na základe čoho súd aplikoval § 256 ods. 1 CSP z dôvodu plnenia žalovaných. V zamietajúcej časti súd prvej inštancie aplikoval § 255 ods. 2 CSP. Je nepochybné, že v konečnom dôsledku bol úspech žalobkyne väčší ako úspech žalovaných. Aj napriek uvedenému súd žiadnej strane náhradu trov konania nepriznal. Žalobkyňa odvolanie nepodala, podala ho len žalovaní žiadajúc aplikáciu § 257 CSP.

32. Žalovaní v priebehu konania plnili v rozsahu v zmysle záverov znaleckého posudku A. E., pričom ani v priebehu konania náhradu za výmeru 63 m² nespochybovali. Ak žalovaní v priebehu konania plnili to, na čo má žalobkyňa právo, znamená, že procesne zavinili zastavenie konania (§ 256 CSP). Žalovaní nesú zodpovednosť za procesné zavinenie v časti plnenia za užívanie pozemku žalobkyne vo výške 131,38 eur predstavujúce výmeru 63 m² (1/2 zo 126 m²). Naopak, žalobkyňa je zodpovedná v rozsahu nároku, ktorý si uplatnila a ktorý jej súd nepriznal (§ 255 ods. 2 CSP).

33. Odvolací súd konštatuje, že súd prvej inštancie sa nezaoberal aplikáciou ust. § 257 CSP, ktorá znamená odklon od zásady zodpovednosti za výsledok v spore, pričom jeho použitie je viazané na výnimočné okolnosti a dôvody hodné osobitného zreteľa. Aj keď súd prvej inštancie sa mal zaoberať týmto zákonným ustanovením, v konečnom dôsledku je potrebné konštatovať, že záver súdu by bol totožný, ak by aj aplikoval § 257 CSP. Totiž ak existujú výnimočné okolnosti a dôvody hodné osobitného zreteľa, súd úspešnej strane nemusí priznať náhradu trov konania. V tomto spore bola prevažne úspešnejšia žalobkyňa a v menšom rozsahu boli úspešní žalovaní v 1. a 2. rade. Súd žiadnej zo strán náhradu trov konania nepriznal. Uplatnenie § 257 CSP neznamená, že súd môže nárok na náhradu trov konania úplne otočiť a priznať neúspešnej strane náhradu trov konania. Jeho úvahy sa v tejto súvislosti upínajú k úspešnej strane a práve tejto nemusí náhradu trov konania priznať. V takýchto prípadoch súd formuluje výrok o trovách tak, že doň pojme trovy oboch strán a vysloví, že žiadnej z nich, resp. stranám náhradu trov konania neprizná. Teda ak aj súd prvej inštancie ex offo neposúdil dôvodnosť použitia § 257 CSP, jeho postup a záver nemožno kvalifikovať ako porušenie práv žalovaných na spravodlivý proces. V konečnom dôsledku súd rozhodol v prospech žalovaných, keď im neuložil povinnosť nahradiť trovy konania úspešnejšej žalobkyne. Podľa názoru odvolacieho súdu súd prvej inštancie zvolil správny prístup, keď ako základ pre určenie, ktorá strana mala vo veci úspech, vzal výmeru pozemku, vo vzťahu ku ktorému sa žalobkyňa domáhala plnenia titulom bezdôvodného obohatenia. V priebehu konania bolo preukázané, že súd určil nárok žalobkyne na základe záverov znaleckého posudku. To

znamená, že ani žalobkyňa nemohla vopred odhadnúť ako súd rozhodne. Pokiaľ žalovaní namietali, že predložením znaleckého posudku vyhotoveného Technickou univerzitou v Košiciach, žalobkyňa zneužila svoje práva a konala v rozpore s dobrými mravmi, takáto okolnosť v konaní preukázaná nebola. Ak ide o argument žalovaných, že na základe tohto posudku súd nerozhodol v inom konaní iného účastníka, hoci zastúpeného totožným právnym zástupcom, ešte nemôže znamenať zneužitie práv. Znalecký posudok vyhotovený kompetentným znalcom je dovoleným dôkazom a každá strana ho môže použiť na svoju procesnú obranu alebo útok. Skutočnosť, že súd sa so závermi znaleckého posudku nestotožnil, nemôže znamenať zneužitie práv tou stranou, ktorá ho mienila použiť vo svoj prospech.

34. Výška plnenia závisela od znaleckého posudku. Napokon súd vychádzal zo znaleckého posudku znalkyne, ktorú do konania ustanovil. Ak si žalobkyňa uplatnila nárok na základe znaleckého posudku, na ktorý súdy v inom konaní obdobnej veci neprihliadali, neznamená, že žalobkyňa konala v rozpore s dobrými mravmi. Žalobkyňa nemohla mať vedomosť o tom, ako bude predbiehať spor, čo bude namietat protistrana a z ktorých dôkazov bude súd vychádzať. Súd v dôvodoch rozhodnutia vysvetlil, z akého dôvodu prihliadol na znalecký posudok A. E. a z akého dôvodu sa neriadil závermi znaleckého posudku predloženého žalobkyňou.

35. Odvolací súd má zato, že v konkrétnom prípade nie je možné pod okolnosti hodné osobitného zreteľa zaradiť skutočnosť, že žalobkyňa si dala vyhotoviť znalecký posudok Technickej univerzity v Košiciach, ktorý bol v obdobnej veci vyhodnotený ako nerelevantný. Skutočnosť, že tým žalobkyňa konala v rozpore s dobrými mravmi a zneužívala právo, sa pohybuje v rovine dohadov žalovaných. Nakoľko civilný proces sa riadi zásadou kontradiktórnosti, je strana povinná každé svoje tvrdenie preukázať. V tomto prípade sa jedná o stručné tvrdenie bez akéhokoľvek dôkazu o tom, že žalobkyňa mala nekalé úmysly.

36. Na základe uvedeného odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutom výroku III. o trovách konania ako vecne správny podľa § 387 CSP potvrdil.

37. O trovách odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa § 396 ods. 1 CSP v spojení s § 255 ods. 1 CSP. Dôvodom takéhoto rozhodnutia o trovách bola skutočnosť, že žalovaní neboli v odvolacom konaní úspešní a úspešnej žalobkyni v priebehu odvolacieho konania žiadne preukázateľné trovy konania nevznikli, keďže k odvolaniu žalovaných sa nevyjadřila. Preto súd žiadnej strane náhradu trov konania nepriznal. Súd zároveň nezistil žiadne dôvody pre odklon od zásady zodpovednosti za výsledok v spore v kontexte uplatnenia § 257 CSP.

38. Rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Prešove v pomere hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustné odvolanie.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ má právo zvoliť si advokáta a možnosť obrátiť sa na Centrum právnej pomoci (§ 160 ods. 2 CSP). Podanie vo veci samej urobené v elektronickej podobe bez autorizácie podľa osobitného predpisu treba dodatočne doručiť v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe autorizované podľa osobitného predpisu; ak sa dodatočne nedoručí súdu do desiatich dní, na podanie sa neprihliada. Súd na dodatočné doručenie podania nevyzýva (§ 125 ods. 2 CSP).

Dovolateľ musí byť s výnimkou prípadov podľa § 429 ods.2 v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP)